

Mevlâna'nın Torunu Ulu Arif Çelebi'nin Doğumu :

Mevlâna'nın sevgili oğlu Sultan Veled'in on, oniki çocuğu olmuşsa da, bunlardan yalnız Mutahhara ve Celâle adında iki kızı yaşamış, diğerleri daha pek küçükken bu âlemden göçüp gitmişlerdi. Mevlâna bir erkek toruna hasret çekiyordu.

Derken, Sultan Veled'in karısı Fatma Hatun'un yeniden gebe olduğu haberi Mevlâna'ya ulaşmıştı. Mevlâna, bu defa gelininin fazla dikkatli olmasını, ağır işlerde çalışmamasını, her arzusunun yerine getirilmesini tavsiye etmiş, doğum gününü beklemeye başlamıştı. Gerçekten bir süre sonra 7 Haziran 1272 Salı günü, Fatma Hatun normal bir doğum yaparak, nur topu gibi bir erkek çocuk dünyaya getirmişti. Mevlâna'ya ilk müjde ulaştırıldığı zaman, koşarak lohusa odasına girmiş, Fatma Hatun'un başına altınlar saçmış, kundaklanan bebeği geniş kollu hırkasına sararak hüccesine götürmüştü. Sevinç göz yaşlan döken Sultan Veled:

— Veled . ben bu çocukta yedi velinin nurunu görüyorum, Yüce Tanrı, o nurları onun canına yoldaş etmiştir!

demişti. Sultan Veled:

— Bu nurlar içinde sizinki de vardır, değil mi? diye sorunca, Mevlâna şu cevabı vermişti:

— Evet, bizimki de: yani Baha Veled. Seyyid Burhaneddin, Şemş-i Tebrizî. Şeyh Selâhaddin. Çelebi Hüsameddin, benim ve senin.. Bu çocuk bizim arifimizin nurları. Şimdi. O'nun adı Feridun olsun. Bu onun anne babasının yani Şeyh Selâhaddin Feridun'un adıdır. Fakat siz ona Emir Arif diye sesleniniz. Çünkü şen beni Hüdâvendigâr diye çağırıyorsun, adıma hiç söylemiyorsun. Torunuma bu ad, benim mânevi bir hediyem olsun." Adını Çelâleddin Emir Ârif "diye yazsınlar..

Mevlâna'nın sevinci büyüktü. Torununa ithafen şöyle bir gazele başladı:

"Kutlu olsun Feridun bize. Çünkü o din sultanı olacak. Gökteki ay gibi parlak ve aydın, tatlı şekerlerle dolu olsun. Feridun"

"Mısır gibi şekerlerle dolu, tatlı olsun hep.. Saadet meydanında top oynatsın, devlet atını eğersin, sevgi ve temizlik içinde her türlü düşmanlıktan uzak, kinden arı-duru, ay gibi ikbal burcunda doğsun.."

Yüzünde celâl nurları parlayan bu yavruyu Mevlâna'nın eşi Kerra Hatun büyütüyor, Mevlâna onu kimseye bırakmıyordu. Daha altı aylıkken bir gün beşiğine yaklaşan Mevlâna, çocuğun üzerine eğilerek, "Arif. Allah Allah de.." dedi. Çocuk "Allah, Allah" demeye başladı. Mevlâna, O'nun ağzına öpücükler konduruyor. "Yarının şeyhi Ârifimizdir" diyordu.

Küçük Arife "Allah" nidaları, ney ve rebab sesleri ninni oluyor, büyüyordu.

O. dedesi Mevlâna'dan sonra da çok büyüyerek "Ulu Ârif Çelebi" olacak, babası. Sutan Veled'den sonra posta oturacak, Mevlevîliği kuranlar, teşkilatlandırılanlar arasında ön safı alacaktı. Yalnız bununla kalmayacak, yüzyıllarca devam edegelen Mevlâna torunları. Çelebiler onun soyundan gelecektir.

Ne yazık ki Mevlâna, bu sevgili torununu ancak bir buçuk yıl görebilmişti.

Yazan : Dr. Mehmet ÖNDER

Kaynak : <http://www.kalbinesesi.com/konu1/mevlana52.asp>